

สำเนา

ที่ กษ 1206/ก 526

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10200

11 เมษายน 2551

เรื่อง คดีอาญา หมายเลขแดงที่ 4622/2549 กรณีลักทรัพย์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ๖๘ จังหวัด (เอกอัครราชทูตพม่า)

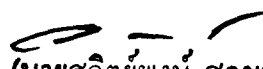
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 4622/2549 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตรได้ยื่นฟ้องนายพะเยาว์ พรหมมี เกษตรกรผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2546 ในข้อหาลักทรัพย์และความผิดตามพระราชบัญญัติขนส่งทางบก และขอให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน 1,123,989.30 บาท แก่ผู้เสียหาย กรณีที่ได้กระทำการขุดตัดทรายออกจากพื้นที่ปฏิรูปที่ดินโครงการป่าเตรียมการสงวนบึงนาราง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร แปลงเลขที่ 129 ระบุว่า 7S6E ส.ป.ก. 4-01 เลขที่ 3180 ไปโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งคดีดังกล่าวต่อมาศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ให้ลงโทษจำคุก 9 เดือน และปรับ 20,000 บาท เมื่อรวมโทษฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เป็นจำคุก 9 เดือน และปรับ 30,000 บาท ซึ่งนอกจากศาลจะได้ลงโทษจำคุกและปรับจำเลยแล้ว ศาลยังได้พิพากษาให้บริษัทรถยนต์บรรทุกของกลางและให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน 1,123,989.30 บาท แก่ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ผู้เสียหายด้วย

ดังนั้น ส.ป.ก. จึงขอจัดส่งสำเนาคำพิพากษาคดีดังกล่าว เพื่อให้จังหวัดนำไปใช้เป็นแนวศึกษาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับทางด้านคดีต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสถิตย์พงษ์ สุขุเกียรติ)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

สำนักนิติการ

โทร.0-2281-6676

โทรสาร 0-2281-2940

D:\ป้อมแป้มหนังสือครุทหนังสือเวียนรายงานผลคดี 69 จังหวัด.doc

ศุภลักษณ์พิมพ์/ทานร่าง.....ตรวจ

(๓๑)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๒๘๖/๒๕๔๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๗๑/๒๕๔๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

สำเนาถูกต้อง

วันที่ ๒๙ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

(นายชูชัย นุ่มนาค)

ความอาญา

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม ๘

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตร	โจทก์
		นายพะเยาว์ พรรมมี	จำเลย

เรื่อง ลักทรัพย์ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก

โจทก์ฟ้อง จำเลยให้การรับสารภาพฐานลักทรัพย์ คดีรับฟังได้ว่า เมื่อระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๔๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นเวลากลางวันและเวลากลางคืนต่อเนื่องกัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยได้บังอาจกระทำผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ (ก) จำเลยได้บังอาจลักขุดเอาดิน จำนวน ๒,๐๗๐ ลบ.ม. ราคา ๔๑,๔๐๐ บาท และทราย จำนวน ๑๘,๖๓๐ ลบ.ม. ราคา ๑,๐๘๒,๕๘๙.๓๐ บาท รวมราคาทรัพย์ทั้งสิ้น ๑,๑๒๓,๙๘๙.๓๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยอยู่ในความควบคุมดูแลรักษาของนายสุรจิต ไชสิงสกุล ปฏิรูปที่ดินจังหวัดพิจิตร ผู้เสียหาย ไปโดยทุจริต โดยในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยได้ใช้รถบรรทุกสิบล้อ ทะเบียน ๘๐ - ๓๔๘๒ สุโขทัย เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิดพาทรัพย์นั้นไปเพื่อให้พ้นจากการจับกุม (ข) จำเลยได้บังอาจใช้รถยนต์บรรทุกสิบล้อทะเบียน ๘๐ - ๓๔๘๒ สุโขทัย ประกอบการขนส่ง

รับเงินค่าปรับ ๓๔,๘๐๐ บาท
 ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗
 ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗

/ส่วน...

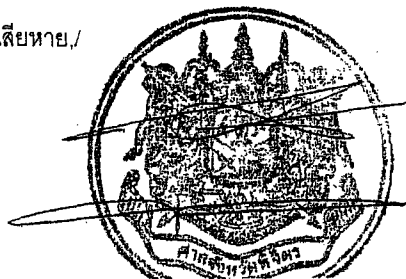

ส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามกฎหมาย (ค) จำเลยได้บังอาจนำรถยนต์บรรทุกสี่ล้อ ทะเบียน ๘๐ - ๓๔๘๒ คูซุทชัย ซึ่งยังไม่ได้เสียภาษีประจำปีมาใช้ในการประกอบกรรณสง อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายเหตุทั้งหมดเกิดที่ตำบลเนินสว่าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร รับผิดชอบบรรทุกของกลาง และขอให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน ๑,๑๒๓,๙๘๙.๓๐ บาท แก่ผู้เสียหาย./

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๑) ประกอบ มาตรา ๓๓๖ ทวี พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๒๓,๗๑ วรรคหนึ่ง,๑๔๔ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนโดยเข้าบ้านพาหนะ จำคุก ๔ ปี ๖ เดือน ฐานประกอบกรรณสงส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ฐานใช้รถในการขนส่งโดยไม่เสียภาษี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รวม ๓ กระทง คงจำคุก ๔ ปี ๑๒ เดือน ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ศาลพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีประกอบรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยแล้ว กรณีไม่มีเหตุอันควรขอการลงโทษ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙,๓๐,๓๐/๑,๓๐/๒,๓๐/๓ รับผิดชอบบรรทุกของกลางและให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน ๑,๑๒๓,๙๘๙.๓๐ บาท แก่ผู้เสียหาย./

นายวิเชียร คงรัตนชาติ

นายเด่น จันทร์

(๓๑ ทวิ)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖๒ / ๒๕๔๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๕๗ / ๒๕๔๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

สำเนาถูกต้อง
(Signature)
(นายชูชัย นุ่มนาค)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม ๖

ศาลอุทธรณ์ภาค ๖

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตร	โจทก์
	นายพะเยาว์ พรหมมี	จำเลย

เรื่อง ลักทรัพย์ ความผิดต่อพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก

จำเลย อุทธรณ์ คำพิพากษา

ศาลจังหวัดพิจิตร ลงวันที่ ๒๙ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ รับวันที่ ๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

โจทก์ฟ้องว่า ในระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๔๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖

เวลากลางวันและเวลากลางคืนต่อเนื่องกัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยกระทำความผิด

ต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยลักขุดเอาดินจำนวน ๒,๐๗๐ ลูกบาศก์เมตร

/ ราคา

วันที่รับเงินค่าฤชาธรรมเนียม ๒๐
เงินสำหรับรับเงินค่าฤชาธรรมเนียม ๑,๕๐๐/๕๐ (๑,๕๐๐ บาท)

-๒-

ราคา ๔๑,๕๐๐ บาท และทรายจำนวน ๑๘,๖๓๐ ลูกบาศก์เมตร ราคา
 ๑,๐๘๒,๕๘๙.๓๐ บาท รวมราคาทรัพย์สิน ๑,๑๒๓,๙๘๙.๓๐ บาท อันเป็นทรัพย์สินของ
 สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งอยู่ในความควบคุม
 ดูแลรักษาของนายสุรจิต ไซลิวสกุล ปฏิรูปที่ดินจังหวัดพิจิตร ผู้เสียหายไป โดยในการลักทรัพย์
 ดังกล่าวได้ใช้รถบรรทุกสิบล้อหมายเลขทะเบียน สอ ๓๕๘๒ สุโขทัย เป็นยานพาหนะ
 เพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด พลทรัพย์นั้นไป เพื่อให้พ้นจากการจับกุม กับจำเลยใช้
 รถยนต์บรรทุกสิบล้อหมายเลขทะเบียน สอ ๓๕๘๒ สุโขทัย ประกอบการขนส่งส่วนบุคคล
 โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามกฎหมาย และจำเลยนำรถยนต์บรรทุกสิบล้อ
 หมายเลขทะเบียน สอ ๓๕๘๒ สุโขทัย ซึ่งยังไม่ได้เสียภาษีประจำปีมาใช้ในการประกอบกร
 ขนส่ง อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุทั้งหมดเกิดที่ตำบลเนินสว่าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง
 จังหวัดพิจิตร เจ้าพนักงานยึดรถยนต์บรรทุกดังกล่าวเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตาม
 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ, ๓๓, ๙๑ พระราชบัญญัติการขนส่ง
 ทวงบก พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔, ๒๓, ๓๑, ๑๒๖, ๑๔๘ กับบริบรถยนต์บรรทุกของกลาง
 และให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน ๑,๑๒๓,๙๘๙.๓๐ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมาย
 อาญา มาตรา ๓๓๕(๑) ประกอบมาตรา ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติการขนส่งทวงบก

/พ.ศ. ๒๕๒๒

-๓-

พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๓, ๗๑ วรรคหนึ่ง, ๑๔๘ การกระทำของจำเลยเป็นความผิด
 หลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา
 มาตรา ๘๑ ฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนโดยใช้ยานพาหนะ จำคุก ๔ ปี ๖ เดือน ฐาน
 ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ฐานใช้รถในกรณีขนส่ง
 โดยไม่เสียภาษี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รวมกระทง เป็นจำคุก ๕ ปี ๑๒ เดือน
 และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุ
 บรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี
 ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีประกอบรายงานการสืบเสาะ
 และพินิจผู้เสียหายแล้ว กรณีไม่มีเหตุอันควรรอกกลางโทษ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการต่อม
 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๖, ๓๐๖, ๓๐/๑, ๓๐/๒, ๓๐/๓ กับบริบทยนต์บรรทุก
 ของกลางและให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน ๑,๑๒๓,๙๙๙.๓๐ บาท
 แก่ผู้เสียหาย

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ตรวจสอบจำนวนประชุมปรึกษากแล้ว เห็นว่า การเรียก

/จำนวนสอบสวน

-๕-

สำนวนสอบสวนจากโจทก์มาเพื่อประกอบการวินิจฉัยเป็นคดีพินิจของศาลชั้นต้นที่จะเรียกว่า
หรือไม่ก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ การที่จำเลยอ้างว่า
ศาลชั้นต้นไม่เรียกสำนวนการสอบสวนมาเป็นเหตุให้ศาลชั้นต้นไม่อาจทราบค่าให้การของ
จำเลยในชั้นสอบสวนที่ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อรูปคดีของจำเลยนั้น เป็นเพียงข้ออ้างของจำเลย
ที่ไม่มีผลให้การใช้ดุลพินิจของศาลชั้นต้นไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด เช่นเดียว
กันกับที่จำเลยอ้างว่า หากการพิจารณาคดีของศาลมีการให้โจทก์นำพยานหลักฐานเข้าสืบ
ก่อนที่จะตัดสินโทษของจำเลยก็จะปรากฏหลักฐานรายละเอียดที่เป็นคุณแก่จำเลยนั้น หากใช่
เหตุผลว่าการที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาคดีนี้โดยไม่สืบพยาน
หลักฐานต่อไปนั้น ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖
วรรคหนึ่ง แต่อย่างใด และการที่จำเลยอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาเป็นทำนองว่าจำเลยกระทำ
ความผิดไปโดยขาดเจตนาหรือการกระทำของจำเลยขาดองค์ประกอบความผิด และอ้างว่า
ทางพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ปรับจำเลย ๔๐,๐๐๐ บาท
อันเป็นกรณีปรับในความผิดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนปฏิรูปที่ดินจังหวัด
พิจิตรเรียกจำเลยไปพบนั้น นับเป็นการประนีประนอมยอมความโดยพฤตินัย การนำคดีอาญา
มาฟ้องจะระงับไปนั้น เป็นการอ้างข้อเท็จจริงที่ไม่ปรากฏในศาลชั้นต้นโดยที่ศาลชั้นต้น
พิจารณาพิพากษาเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖
วรรคหนึ่ง โดยชอบ ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ย่อมไม่อาจหยิบยกเอาข้ออ้างดังกล่าวมาอุทธรณ์ของ

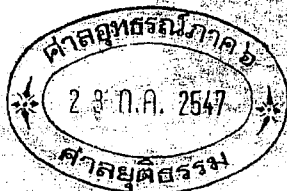

/จำเลย

จำเลยดังกล่าวขึ้นมามีวินัยได้

อย่างไรก็ตามพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามที่จำเลยอ้างในอุทธรณ์นั้น ปรากฏโดยละเอียดในรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยแล้ว ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ใช้พิจารณาประกอบในข้อที่จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาและรอการลงโทษโดยเห็นว่าแม้ที่ดินที่จำเลยกระทำการอันเป็นความผิด เป็นที่ดินที่จำเลยได้รับหนังสืออนุญาตให้ทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๕ - ๐๑ ข) และการกระทำความผิดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ของบกเกี่ยวพันมาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์นี้เท่านั้นก็ตาม การที่จำเลยได้รับอนุญาตดังกล่าวหาได้ทำให้จำเลยมีสิทธิที่ดินในที่ดินดังกล่าวไปยกย ประกอบกับทางสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพิจิตรเคยเรียกจำเลยไปพบและแจ้งให้จำเลยหยุดยั้งการกระทำดังกล่าวกับให้จำเลยกระทำให้ที่ดินกลับสู่สภาพเดิมแล้ว แต่พฤติการณ์แห่งคดีปรากฏชัดจำเลยยังฝ่าฝืน อันเห็นได้ว่าจำเลยจงใจที่จะฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แสดงถึงไม่เคารพยำเกรงกฎหมายมุ่งแต่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวของจำเลยฝ่ายเดียว ดังนั้น การที่ศาลชั้นต้นไม่รอการลงโทษแก่จำเลยจึงเหมาะสมแล้ว แต่การที่ศาลชั้นต้นกำหนดโทษฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนโดยใช้เกณฑ์โทษจำคุก ๕ ปี ๖ เดือน และในความผิดฐานประกอบกรรมร่วมส่งตัวบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน โดยในความผิดฐานหลังนี้อาจลงโทษปรับแต่สถานเดียวได้ ทั้งที่จำเลยถูกปรับมาแล้วเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ในความผิดที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน กับใช้ดุลพินิจปรับลดโทษของกลาง และให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยัง

/ไม่ได้คืน

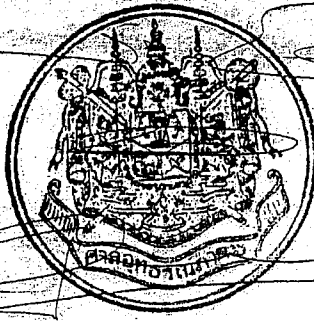
-๖-

ไม่ได้คืน รวมทั้งปรากฏพฤติการณ์ดังกล่าวว่าทางสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพิจิตรจะดำเนินการเพิกถอนสิทธิการถือครองที่ดินของจำเลยอีกด้วย ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ จึงเห็นว่าศาลชั้นต้นกำหนดโทษเฉพาะในสองฐานข้างต้นหนักเกินไป อุทธรณ์ในส่วนนี้ของจำเลยฟังขึ้น

อนึ่ง ศาลชั้นต้นระบุมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๑) โดยไม่ได้ระบุวรรค และในความผิดฐานประกอบกรรณสงส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ได้ระบุมตรา ๑๒๖ อันเป็นบทกำหนดโทษของความผิดฐานนี้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ สมควรแก้ไขให้ชัดเจนครบถ้วนด้วย

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๑) วรรคแรก ประกอบมาตรา ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๓, ๗๑ วรรคหนึ่ง, ๑๒๖, ๑๔๘ ลงโทษฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนโดยไชยานพาหนะ จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ฐานประกอบกรรณสงส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน และปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๘ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นจำคุก ๙ เดือน และปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

- นายอุดมชัย หุจิตรวิวัฒน์
- นายสุรชัย พิริยชนานันท์
- นายอุดม สิทธิวีระธรรม

ศาลอุทธรณ์ภาค ๖
23 ก.ค. 2547

สุดาทิพย์ / พิมพ์

(๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๕๖/๓๓/๒๕๕๙

ศาลฎีกา

วันที่ ๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

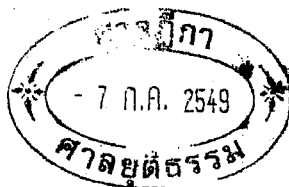
สำเนาถูกต้อง
(นายชูชัย นุ่มภาค)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม ๕

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตร	โจทก์
		นายพะเยาว์ พรหมมี	จำเลย

เรื่อง ลักทรัพย์ ความผิดต่อพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก

จำเลย	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ลงวันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗		
ศาลฎีกา รับวันที่ ๔ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๘		

ในคดีรับเงินเล่มที่ ๙๑๕๘๐/๓๑

- ๓ -

๑,๑๒๓,๙๘๙.๓๐ บาท แก่ผู้เสียหาย

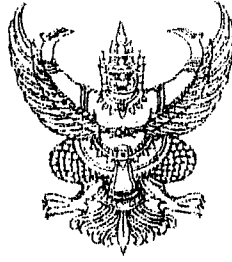
จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๑) ประกอบมาตรา ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๓, ๗๑ วรรคหนึ่ง, ๑๔๘ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนโดยใช้ยานพาหนะ จำคุก ๔ ปี ๖ เดือน ฐานประกอบการขนส่งส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ฐานใช้รถในการขนส่งโดยไม่เสียภาษี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รวม ๓ กระทง เป็นจำคุก ๔ ปี ๑๒ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐, ๓๐/๑, ๓๐/๒, ๓๐/๓ กับบริษัทยนต์บรรทุกของกลาง และให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน

๑,๑๒๓,๙๘๙.๓๐ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยอุทธรณ์

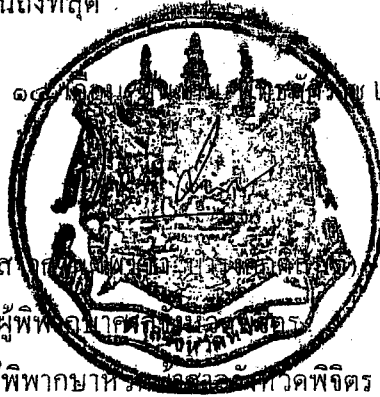

หนังสือรับรองคดีถึงที่สุด

หนังสือรับรองฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๘๖/๒๕๕๔๗ คดีอาญา
หมายเลขแดงที่ ๔๗๑/๒๕๕๔๗ ระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตร โจทก์ นายพะเยาว์ พรหมมี จำเลย
เรื่อง ลักทรัพย์ , พ.ร.บ.ขนส่งทางบก ศาลจังหวัดพิจิตรได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกา ให้คู่ความทราบ
เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ คดีเป็นอันถึงที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นางสาว)

ผู้พิพากษา

แทน ผู้พิพากษา